

ZGODNJA DANIČA.

Katolišk cerkven list.

List 18.

V četrtek 4. veliciga travna 1854.

Tečaj VII.

Kratek pregled človekoljubnih naprav v blagor ubozih in terpečih v Gorici od naj starejših časov do današnjega dne.

(Dalje.)

d. Ker bolnišnica usmiljenih bratov nima dolžnosti, več bolnikov iz mesta prejemati, kakor samo 30, in ker ni bilo več nekdanjih naprav za uboge stare žene in može: se je kmalo potreba čutila, drugači zanje poskerbeti. Sošel se je torej v letu 1820 po višjim ukazu odbor v Gorici, ki je 1. dan kozoperska 1820 v prid ubogih delati začel. Po prvem osnovanju se je imelo napraviti društvo pod imenom kristjanske ljubezni (unione per l'amore del prossimo). Redni udje tega društva so imeli biti častiti Goriski fajmoštri in potem vsi tisti, ki bi vsako leto 20 gold. plačevali; predsednik tega društva pa je imel biti glavarnesta (borgomastro). Namen tega društva je bil, siromašnico napraviti za 60 ubogih mož in žen, ter pomagati tudi na domu tistim, ki bi se ne mogli sprejemati v siromašnico. — Ali sešasama se je vse to malo spremenilo. Namesti društva kristjanske ljubezni se je napravil poseben odbor del usmiljenja (commissione di beneficenza).

Ko je v letu 1820 ta odbor svoje poslovanje začel, ni imel nič v rokah; sadaj pa ima že obilno rednih dohodkov, kar očitno kaže, de so blagi Goricani za svoje uboge somestnjane vedno po dolžnosti skerbeli. Veči dobrotnike hočemo tudi po imenu povedati: Gospod Jakob Vogel je s pismam od 2. svečana 1831 tisto hišo za uboge podaril, ki je na novi cesti in v kateri so siromaki se dan današnji. V dnarjih pa se je nabralo blizo 46.000 gold., ki so na obresti dani. Vojvoda Angulemski (Duc d'Angoulême) je dal 12.000 gold., grof Anton Neuhaus je dal tudi 12.000 gold.; Kristof de Ritter 300 gold.; Janez Scalettari 200 gold.; Janez M. Kerpan 100 gold.; Jožef Matevžič iz Solkana 268 gold.; Janez Kerstnik baron Baselli 2000 gold.; grof Sigmund Attems 200 gold.; grof Pompej Coronini 100 gld.; grof Nikolaj Mels 100 gold.; rajniki korar Valentin Stanic (Stanig) 300 gold.; Blaž Markič 133 gold., grof M. Serivan 100 gold.; Jožef Masini 100 gold.; iz občne denarnice ubozih 4000 gold. itd. itd.

V l. 1847 je bilo odločeno, tej napravi pridjati se bolnišnico za ženske, za to pa je bilo treba hišo razširiti, in glej! v dveh letih je bilo delo storjeno, ki je okoli 20.000 gold. veljalo. Nabral se je ta znesek takole: 2000 gold. je dal vojvoda

Angulemski: 1000 gld. sadajni Goriski knez in viši škof: 1000 gold. je cesarski dvor tej napravi podaril; 2000 gold. se je v mestu nabralo; druge zneske pa so podale razne denarnice. — Bolnišnico in siromašnico so v skerb prevzele usmiljene sestre, in sadaj je v nji preskerbljenih 80 ubogih mož in žen, in je prostor za 20 bolnih ženskih. Ubogi pa, ki ne morejo biti sprejeti v siromašnico, dobivajo na svojem domu po 3, 5 ali 7 krajcarjev na dan, kakor je ali večji ali manjši potreba. — Dohodki vsakoletni tega zavoda so: obresti istin: 7000 gold., ki jih dobiva iz denarnice ubogih; 2000 gld. iz mestne denarnice; in okoli 2000 gold. družih nerednih dohodkov. — Povemo se to, de se je v l. 1850 ukupila brajda pri siromašnici z dnaram, ki ga je bila podarila Angulemska vojvodinja; in ne zdavno umerla gospa Silvia de Milost je tej napravi zapustila 1000 gold., s katerimi se je napravil vodovod, de imajo svojo potrebno vodo doma. (K. sl.)

Slovesnosti, obhajane v Postojni v spomin poroke našiga presvitl. cesarja.

Iz Postojne dne 24. aprila 1854. — P. Znamenit in slehernimu avstriancu posebniga spomina vreden je gotovo današnji dan. Si ta spomin ohraniti, in tudi poznejim vnukam nepozabljiviga storiti, zraven pa tudi vso vdanost svojimu ljubljninu vladarju naznaniti, si prebivalci vsiga cesarstva prizadevajo z mnogoverstnimi slovesnostmi dan obhajati, o katerim je cerkev našiga presvitl. Cesarja po sv. redu zaročila. Ker vsaciga zvestiga državljana veseli zvediti, kako je bil tu in tam ta veseli dan praznovan, in razni kraji svojo radost tudi razno razodevajo: hočem tudi jest nekoliko povedati, kaj so si verli Postojncani zvolili, dan Njih naj višji poroke nepozabljiv storiti.

Človek bi skor mislil, de letošnje leto se je saj radodarnost Postojncanov utrudila, ker so pri pičlim poljskim pridelku in veliki dragini 3. nedeljo po razglasenju G. za revne šolarčike 100 gold. in zopet pustno nedeljo za reveže Postojn. okrajniga glavarstva 184 gold. skup zložili in ker brezštevilne verste ptujih beračev obilno pomoči najdejo; in glej, kako smo spomin cesarjeve poroke obhajali.

Na delopust so tukajšni gospod župan zlahtni Garzaroli prostovoljno zloženih 80 gld., nasledvaje blago voljo presvitl. Cesarja, med domače uboge razdelili; tukaj bivajoči vojaki so bili v nedeljo z denarjem in zboljšano hrano postreženi. Ob desetih pa so visokočastiti g. tehant slovesno sv. mašo, pri kateri so jim naši duhovni stregli, peli in

globoko v serce sleherniga poslušavca segajočo pridigo imeli. Srečo miru pri posamezni hiši do združenih deržav in vsiga cesarstva popisovaje so nam preblage lastnosti našiga presvitl. cesarja pred oči stavili, in nas prepričevali, de Njih pobožnost, ktera se z voza stopiti in svojiga stvarnika, ki ga duhovni k bolniku neso, kleče moliti, ne sramuje, Njih unema za razširjanje kersanske katoliške vere po Azii, Afriki in Ameriki, Njih miroljubnost, ker se vsim prigovarjanju k vojski odmikvajo in se bodo odmikovali, dokler sila in blagor cesarstva ne veleva, meč iz mirnih nožnic potegniti: de te Njih lastnosti od nas terjajo, Jih spoštovati, ljubiti in za Nje moliti. To poterjati so se poslužili besed sv. Pavla, ki pravi: „Prosim vas, naj se opravljajo prošnje, molitve, priporočbe in zahvale za vse ljudi, za kralje, cesarje in gosposke, de bi mirno in pokojno živeli v vsi pobožnosti in poštenosti, zakaj to je prav in prijetno pred Bogom, našim zveličarjem.“ — besed sv. Petra: „Vse spoštujte, brate ljubite, kralja v časti imejte;“ — besed modriga: „Po meni kralji kraljujejo in postavodajavci zapovedujejo, kar je prav, po meni poglavarji ukazujejo;“ — izgleda Jezusa Kristusa, ki je krivičnemu Ponciju odgovoril: „Nobene oblasti bi ne imel do mene, ko bi ti ne bila od zgoraj dana;“ — izgledov prvih kristjanov, kateri so se svoje neverne cesarje in oblastnike spoštovali, za-nje molili, jim pokorni bili, davke ponižno odraštovali in tako Jezusovo zapoved: „Dajte cesarju kar je cesarjeviga“, na tanko spolnovali. K sklepu so se k Bogu obrnili ter ga prosili, de bi svoj blagoslov čez novi zakon presvitl. cesarja z veličastno princesinjo Elizabeto poslal, de bi jim dal čast in visokost kralja Davida, modrost kralja Salomona, in hrabrost Makabejcev; de bi dodelil naši mladi prihodnji cesarici in materi dobro usmiljeno pobožno serce Marije Terezije. — Altarje nar prazničneje ozaljšane, pognjene stole z gosp. vradniki tukajšnjih vradnij napolnjene, vso cerkev pobožnih molcev nagnječno viditi, po dokončani službi Božji pa še vso šolsko mladost okoli stranskih altarjev v sredi svojih g. učnikov cesarjevo pesem krepko in soglasno slišati prepevati, smo si mislili: Dunaj serčneje svojiga cesarja poroke ne obhaja. De je gromenje možnarjev znad Sovica tudi daljnim Pivčanam nase veselje razodevalo, mi ni potreba omeniti.

Popoldan so naši premožni teržani v lepi slogi s c. k. vradniki na umetno ozaljšanim strelišu se radovali. Od vsaciga streljaja so bili 3 kraje. namenjeni za milodarno zalogo Elizabetino. Zvečer pa so se zopet v tergu zbrali, in pri igri, tako imenovani „tomboli“, h kateri so blagodušni okrajni glavvar vse srečke podarili, 111 gold. za siromake postojn. okraj. glavarstva znesli.

Ljubi bravci Danice! gotovo si misliš, zdaj je dan bil končan in z njim tudi razveseljevanje v spomin cesarjeve poroke; le nekoliko se poterpi zvediti še imaš, kaj bo 24. dan tega mesca poznejim vnukam Postojnskiga terga t. j. vnukam prebivavcov 200 hiš. Popis tega dneva začnem z besedami, ktere bodo v naših srcih neizbrisljivo zapisane: „Časti venec je starost, po poti pravičnosti jo boš dosegel“. Preg. 16, 31.; — „Pred starčikam vstani in siveika spoštuj zavoljo Gospoda svojiga Boga“. Levit. 19, 32. — Ze lansko leto smo se pomenkovali, trem siveikam, ki so s svojimi soprugami skupej že 50 let preživeli, spomin njih poroke slovesno ponoviti; in glej, sama previdnost nam nakloni, de se je to spolniti lani opustilo,

de bi se letos ravno 24. dan t. m. še tolikanj slovesniši obhajalo: Ne trije starčiki s svojimi soprugami so se tega spomina oveselili, sedem parov jih je bilo, ki so to srečo dosegli, in vsi so prebivavci Postojnskiga terga.

Ob desetih so zopet prečastiti gospod tehant obdani od svojih duhovnov, sv. mašo peli, h kateri je toliko ljudi privrelo in svoje opravila opustivši s spoštovanja vrednimi starimi se Bogu zahvalit prišlo, de je bila naša sicer prostorna cerkev čez in čez napolnjena. V sprednjih dveh si nasproti stoječih stolah so starčiki sedeli, v eni možje, v eni pa žene; v sredi med njimi so stali, iz med šolarjev zbrani njih vnuki in vnukinje, za vsaciga ženina dve spletenki in za sleherni nevesto dva fantica praznično in deklici v belo oblečeni in z lepimi šopki in venci ozaljšani. Ko so med sv. mašo stiranjsteri k s. obhajilu pristopili in na posled prečastiti gosp. tehant s posebno priljudnostjo in zgovornostjo ženinam in vsim pričujočim govoriti pričeli, ni nobeno oko suho ostalo. Med drugim, le nekoliko tukaj pristavim: „Ljubi moji, spoštovanja vredni možje in žene! so rekli, več kot 50 let je že minilo, kar ste tukaj na ravno tem sv. kraju stali in zakrament sv. zakona prejeli. Mladi, terdni, veseli ste takrat bili in morebiti tudi pred svetam čislani. Ali glejte, vse mine. Mladost se vam je spremeniła v starost, oči so vam otamnele, noge se vam tresejo in posvetni prijatli so se od vas obrnili. Vender Bog, naš neskončno usmiljeni Oče, se ni nikoli od vas obrnil. Prišle so večkrat hude ure, pa, Božji dobroti bodi zahvaljeno, minile so; solnce se vam je večkrat skrilo, pa le zopet se vam je prikazalo, Bog vas je obvaroval in vam je dal srečno dan današnji pričakati, de zamorete pred Božjim altarjem Bogu se danes za vse prejete dobre zahvaliti. O zahvalite se mu torej in obljubite Bogu tudi še te majhne dni svojiga življenja v čast Božjo in zveličanje svoje duše obrniti. Vam, stari možje! priporočim v izgled in posnemanje stariga Simeona, ki ni družiga na svoje stare leta želel, ko Jezusa viditi; želite tudi vi z Jezusom skleniti se in z njim sklenjeni ostati. — Vam, stare žene dam v izgled staro 80letno Ano, od ktere sv. evangeli pravi, de je svoje stare dni v Božjim tempeljnu v molitvi dopernesla. Živite tako, de bote svoje dni po volji Božji obračali in enkrat srečno dokončali. — Vi, zbrani otroci! vidite danes svoje stare, sive dede in dedinje pred Božjim altarjem spoštovane in v Boga zamaknjene. Vam priporočim: Spoštujte starost! spomnite se 4. Božje zapovedi; — kdor želi star biti, mora starost spoštovati in ljubiti. Spomnite se Elizejevih časov, kako je Bog hudobne otroke kaznoval, ko so stariga preroka zasmehovali; dva divja medveda sta 42 tistih zarobljenih raztergala. Posnemajte egipčovskega Jožefa, ki je svojiga stariga očeta tudi v kraljevi časti spoštoval — Bog ga je storil srečniga in imenitniga na svetu.

Vi pa, ljubi spoštovani starčiki in starke! pokleknite se enkrat tukaj pred Božjim altarjem. Nikar ne mislite, de vas bom na novo poročil — poročeni ste bili že pred 50 leti za vse življenje do smerti. Le spomniti vas hočem, kako veselo ste si takrat roke podali, zakonsko zvestobo in kersansko ljubezen si obljubili, si pomagati tudi v žalosti, britkosti in v terpljenju zvesti biti. Podajte si še danes roke in obljubite pred Bogom še te kratke dni svojiga popotovanja na svetu si pomagati, in butaro svoje starosti in otožnosti si polaj-

ševati, de tako svoj časní tek srečno v svoje večno izveličanje dokončate. Kar vam dodeli vsigamogočni neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog Oče, Sin in sv. Duh! Amen.

K koncu pa so mili glasovi šolarčikov Bogu zahvalno pesem prepevali. — Ko je Božja služba minila, je velika množica spoštevavcov starosti svate k hiši spremila, kjer so 42terim pošteno kosilo miloserčni dobrotniki preskerbeli. Ob eni popoldan so jih priljudni gospod okrajni glavar, g. tehant s svojimi duhovniki in mnogo teržanov obiskali. Solze miliga veselja sim vidil v očeh obiskovavcov igrati, ki so pri mizi v lepim redu nedolžno mladost in sivo starost namešano ugledali. Tu je med rudečo mladino vela stara kramljala, tam nje soprug družicama s kosilam ponujal. Mizi nasprot pa sta stala, kakor Mojzesove tabli, umetno izrezana in ozaljšana napisa: „Časti venec je starost, po poti pravičnosti jo boš dosegel“. Preg. 16, 31. „Pred starčikom vstani in sivčika spoštuj zavoljo Gospoda,

svojiga Boga“. Levit. 19, 32. — Potem ko smo se nekoliko pomenili in tudi nasprot si se zdravje vošili in se presvitliga cesarja spomnili, je bilo med sive, revne ženine 70 gold. razdeljenih. Pred odhodom pa nam je nedolžnost še cesarjevo pesem zapela.

To je ob kratkim popis slovesnost, ki smo jih v Postojni obhajali v spomin poroke našiga presvitliga Cesarja. Globoko v srcu bo ostal dan vsim, ki so priložnost imeli, se tega razveseljevanja vdeležiti, in nauki, ki so jih tu mladi dobili, morajo zaželeni sad obroditi. Slava pa možem, ki pri svojih srečnih dneh revežev ne pozabijo, in sreča soseski, ki jih med svoje šteje! Uboščiki, ktere obdarujete, se vam ne morejo vredno zahvaliti, poznejši vnuki si bodo vašo miloserčnost pripovedovali, in usmiljeni Jezus, ki kaplje vode brez plačila ne pusti, vam bo stoterno povernil, kar ste nar manjšimu svojih bratov storili.

IMENIK

móž in žen. ki so 24. aprila 1854. to je, v dan slovesne poroke Njih e. k. apost. velicastva **Franciška Jožefa I.** z Njih visokostjo Bavarsko vojvodinjo **Elizabeto** na Dunaju. zlato poroko v Postojnskim tergu obhajali. O tej priliki je vsak par 10 gold. v dar prejel in je bil z otroci vred. ki si jih je vsak par 4 zvolil. svatovsko pogostovan.

Tekoča številka	Ime	Stan	Domače ime	Rojstni kraj	Prebivališče	Hisa številka				Opomba
						Rojstno leto	Leto poroke	Starost o poroki	Zadnja starost	
1	Posega Anton	hišar in dninar	Kernele	Veliki Otok v Postojnski fari	Postojna	127 1780	1799	19	74	Starost mož 523 let žen 508 „ Skup 1031 let
	Helena Vilharjeva		Kernelčevka	Postojna	„	1779	„	20	75	
2	Smrekar Anton	„	Mežnarčik	„	„	36 1778	1800	22	76	
	Uršula Milarecova		Mežnarčikovka	„	„	1779	„	21	75	
3	Verbič Lorenc	„	Likan	Lipsejin pri Lozah	„	181 1781	1801	20	73	
	Maria Martinčičeva		Likanka	Postojna	„	1785	„	16	69	
4	Dolenc Anton	„	Šeptur	„	„	170 1782	1801	19	72	
	Marija Iparcova		Šepturka	Begne pri Čirknici	„	1783	„	18	71	
5	Seme Anton	„	Seme	Postojna	„	25 1783	1801	18	71	
	Apolonija Karčičeva		Semčevka	„	„	1784	„	17	70	
6	Šibenik Luka	razsvetlovavec	Malnar	„	„	155 1773	1802	29	81	
	Marija Prelesnikova	jame	Malnarca	Razderto pri Hrenovcih	„	1784	„	18	70	
7	Maver Andrej	hišar in dninar	Čepirl	Postojna	„	176 1778	1803	25	76	
	Katarina Dolencova		Čepirlovka	„	„	1776	„	27	78	

Ogled po Slovenskim.

Iz Ljubljane. Gosp. bukvar Lerher je te dni iz Dunaja več podob našiga slavniga rojaka, prečast. škofa Friderika Baraga prejel in jih po 1 gld. 30 kr. prodaja. Čisti znesek se bo za potrebe nove škofije na Zgornjim Mišiganskim obrnil. De ne bo koga podpis v anglikanskim jeziku motil, tukaj opomnimo, de First Bishop pomeni: Pervi škof, namreč Soške škofije v Šmarii na Zgornjim Mišiganskim.

Iz Gorenjskiga. Znano je braveam „Zgodnje Danice“, de je g. Kl. Janša po dolzim bolehanji 22. aprila na Dovjim v Gospodu zaspal. Ali vem, de želé njegovi prijatli in znanci tudi kaj več o njegovi bolezní in njegovim pokopu zvediti. Zato Vam, kar sim za gotovo zvedil, o tim z malo besedami sledeče naznamim:

Bil je rajnki dobra duša, mil pastir veseliga serca in zraven velik prijatelj planinskih cvetlic in rastlin, ktere je pogosto in po več visocih krajih z velicim trudam in veseljem obiskaval. S tim si je svoje zdravje vedno bolj spodkopaval, in ko se je na jesen za duhovske o-

pravila že preslabiga čutil, se je z vikšim privoljenjem v pokoj na dom svojiga očeta podal, tam spet k moči in zdravju prit. Ravnal se je na pomlad tudi v toplice in v — Jeruzalem; pa človek obrača, Bog oberne. Primerilo se je, de je 22. marca po noči blizo njegoviga stanovanja velik oginj vstal, in on, desiravno ves bolehen, je bil prvi na nogah, nesrečnim pomagati in jih strašne nesreče oteti. Ves upchan in vroč, de je od njega teklo, se po dokončanim delu na merzlim zraku pomudi — prehladi, in to prehlajenje mu je pospešilo zgodnejši smert, kakor se je sam, in kakor se je zdravnik nadjal. Od tiga časa je mogel zmeraj ležati, in od dne do dne je bolj pešal, dokler se njegove ure ne stečejo, in ga Božja previdnost v naj lepših letih njegove starosti s sveta ne pokliče v — nebeski Jeruzalem. Berž po njegovi smerti so ondotni gospod fajmošterto žalostno novice v bližnje kraje razpostavili, in duhovne k pogrebu povabili. Sošlo se jih je, desiravno je tisti dan zeló deževalo in na noč še snežilo, dvanajst. „Miserere“ in „benedictus“ je v vbranim čveterospvu

ljudstvu, ki so je tudi iz bližnjih fará tako našlo, de je bila pri dosti prostorni cerkvi velika stiska, še bolj v živo seglo, de je vse glasno jokalo. Prečastiti gospod fajmošter Sim. Wilfan, ki so mu že na novi maši pridigovali, so tudi danes prevzeli pokop, peto sv. mašo in pridigo. V tej so z milo besedo in s krepkim glasom opomnili mlade, odrasene in stare, kaj nam rajni danes, ko mertev pred nami leži, zadnjikrat posebno priporoča, in kaj slehernimu molče na serce govori. Gotovo si je vsak ginjeniga serca pomenljive besede za vselej v spominu ohranil, in gotovo vsak je vsaj v svojem sercu zdihnil: Bog mu daj večni mir in pokoj! Recite tako tudi daljni njegovi prijatli in znanci, in ker solz na njegov grob pojokati ne morete, Vas prosim, naj bo vašemu pobožnemu spominu priporočen; zakaj tudi Vam se morebiti iz groba govori: Usmilite se me vsaj Vi, prijatli moji! — . . . r.

Slovesno opravilo na Ponkvah. — Na belo nedeljo je že od stariga časa na Ponkvah veliki shod k cerkvenemu opravilu; posebno pa letas, ker je bila trojna poroka slovesno obhajana. Perva poroka pervencov z Jezusom; druga zlata poroka borniga, pa pošteniga kmetiča Jožefa Zalogarja, tretja, veseli spomin sloveče poroke Njih veličastva, ki je bila na Dunaju 24. aprila veličavno sklenjena. — V té tri dele je bila tudi pridiga razdeljena, ki je iz globočine ginjeniga serca donela, in kakor je upati, mnogo dobriga sadu obrodila.

Nadjam se, de so pričujoči poslušavci v vedni spomin sloveče poroke Njih veličastva dervo edinosti za deželo in cesarja v svoje serce zasadili. Bog daj, de bi obilno dobriga sadu obrodilo! — Vsakaterimu otročiču je bila podeljena lepa podoba v spomin perviga s. obhajila; stara zakonska sta pa prejela iz rok gosp. fajmoštra pozlačeni križ v podporo svojih starih let.

V hvaležni dar tolike starosti sta se stara zakonska namenila zamurčeka odkupiti, ki naj dobi možovo ime: Jože Zalogar Ponkovski. — Res lep dar, ki bo Bogu gotovo dopadel! —

Iz Gorice 25. aprila, S. — Z zdravjem našiga preljubiga višiga pastirja je vedno slabši. Davi so prešli sveti zakramenti poslednjiga olja. Med tem pa molimo po vsi škofi vsaki dan pri sveti maši za njih ozdravljenje.

V nedeljo, 23. aprila, je bila v veliki cerkvi slovesna peta masa, in po nji „Te Deum“. Ker so viši škof bolni, proš pa na Dunaji zavoljo vesele poroke našiga svitliga cesarja, so to veliko mašo peli prečast, korar in dekan, g. Jan. Ev. Mozetič, vprico predsednika Goriške kresije in vsih oblastnij, ki so tu v Gorici. Vsi smo goreče prosili, naj milostivo pogleda na mladi cesarski par, in ga blagoslovi v prid njemu zvesto vdanih Avstrijancov.

Ko smo tukej v Gorici dva verla Jezuita imeli, od kterih sim Vam že poslednjikrat pisal, ki sta tako živo nam k sercu govorila, de so mnogi, duhovni in neduhovni, stari in mladi, besede sv. pisma ponovljali: „Nobenkrat nisimo slišali koga tako govoriti, kakor je ta človek govoril!“ (Jan. 7. 46.), kar bo, zaupamo v Boga, še dobre nasledke imelo: ravno ta čas, pravim, sta vodila duhovne vaje za jetnike v bližnjim mestu Gradški dva cast, očeta jezuita iz Benetk, kterih eden je dobro znani Bankič. Gotovo bodo tudi te duhovne vaje veliko dobriga sadu dvakrat nesrečnim jetnikom zarodile.

• 29. aprila, S. — Menim, de so malo de ne vsi častiti bravei „Zgodnje Danice“ veliko število o priložnosti srečne poroke svitliga Cesarja z različni redi in krizi proslavljenih mož v Dunajskih vladnih časniki

vidili in brali, in vsakteri je gotovo med njimi bral z veseljem ime eniga ali družiga sebi dobro znaniga moža. Tako smo mi Goričani z ne malim veseljem brali, de je zavoljo posebnih zaslug iz poslednjih let strašnih prekucij v tej slovesni priložnosti imeniten red dobil častiti gospod Peter Goriup, fajmošter v Ajelu, na laški strani Goriške škofije. Vsak, kdor tega verliga gospoda pozna, bo z mano ene misli, de, če kdo zavoljo svoje vdanosti k svitli avstrijski cesarski hiši kaj zasluži, on gotovo ni med poslednjimi.

Gosp. Jožef Podrieka, še mlad duhoven, ki jo to leto iz Videmske škofije v Goriško prestopil, je dobil kooperaturo v Ročini blizo Kanala. Še ko je pod Videmsko škofijo slovenske duše pasel, je čeden katekizem v lepi slovenšini spisan tu v Gorici natisniti dal, pod naslovom: „Katekizem ali kristianski nauk v prašanjih in odgovorih zložen zlasti iz nauka g. Mihela Kasati, Mondoriskiga škofa, za slovenske sole. V Gorici 1851. Natisnil J. K. Seitz“. Tega verliga gospoda in gorečiga Slovenca smemo toraj sadaj med svoje šteti. Gotovo bo tudi pri nas po moči in z uspeham za prid tistih delal, ki so njemu izročeni.

• 30. aprila, S. — Naj lepši mesec celiga leta, mesec Maj, je tu, in z njim tudi navadna pobožnost, s katero celi ta mesec mnogi v teh naših krajih, po Slovenskim in Laškim, naj lepši stvar Božjo, kraljico nebes in zemlje, Marijo Devico posebno častijo. Pričenjajo pa to prelepo in hvalevredno pobožnost zadnji dan aprila zvečer, in do perviga dne junia ne prejenjajo. Serce se mora človeku v persih topiti, kadar po litanijah in žegnju lepo pesem na čast Matere Božje: „O amabile Maria!“ zapeti sliši, ktera tako dolgo terpi, dokler duhoven, ki so žegen s presvetim Rešnjim Telesom dali, v zakristijo ne gredo, in od tam pred za to napravljeni in lepo ozaljšani altar Matere Božje ne pridejo. Pa žalibog! tudi tukaj moramo opaziti, de spol, kteriga sveta cerkev pobožniga imenuje (devotus femineus sexus) posebno mnogoštevilno to pobožnost opravlja, moških pa je celo malo pri nji pričujočih. Nekaka vnemarnost za vse, kar vero zadeva, ki je v naših dneh tako pogostama najti med ljudmi, je posebno pri moškimi spolu srednjih stanov doma. Oh, kdaj bodo pač zaslepljeni ljudje spoznali, kaj je njih prava korist, in de je to, česar oni pred vsim iščejo, le prazna senca! O Maria, pribežališe grešnikov, prosi za nas grešnike, posebno pa za take, ki ne čutijo več svojiga nevarniga stanu! —

Gospod Andrej Pauletič, prvi kaplan pri farni cerkvi sv. Ignacia tu v Gorici, je imenovan administrator te fare do izvolitve noviga fajmoštra.

Hvaljen bodi Jezus in Maria!

Sveti oče so 27. prosenca zopet do velikiga škofa Hermana v Freiburgu pismo poslali, v kterim s stanovitim spoznavcem vred zalujejo zavoljo krivic, ki se katoliški cerkvi na Badenskim delajo, in stolnmu dekanu Hirscherju srečo vošijo zavoljo spisa: Das Recht der katholischen Kirche in Baden. (Pravica katoliške cerkve na Badenskim.)

Premembe duhovšine.

V Ljubljanski škofii so prestavljeni gosp. kaplani: Mih. Sos v Sent-Jernej, Rih. Frank v Cernembl, Ign. Graul k sv. križu pri Kostanjevici, Fr. Zupancič v Semie, Fr. Kozoglav v Stari Terz pri Poljanah, Prim. Zadergal v Vinico, Sim. Zadnik v Cernembl. — Gospod Ant. Smrekar, lokalist v Zlatim Polju, je dobil vikariat v Lesah. — Gosp. L. Lavtižar, kaplan na Dobrovi, je privoljenje dosegel, v Ameriko se podati.